

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

De Tempore Hyemales

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Feria tertia post d[omi]nica[m] secunda[m] aduent[us] post meridiem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30599

Feria, iii. post dominicā. II.

Spīn yl'minūdū morte q̄ dīcū est igif tē.
Lū aut̄ malū additum maſo sp̄ suget tē.
hoc nō est ver cū addit̄ malū pene malo
culpe Ignorātia aut̄ sub rōne q̄ ignorātia
tm̄ est pena; nō culpa. Hec Durādus.

Pro fandamēto Ex negligentia bone
consideratiōis plerūq; p̄fēt̄ magna pcti
ruina. Et talis incōsideratiō pertinet ad
ignorātia. De hoc exponi pōt̄ qđ ait Sal
te. in alexan. Parua solēt magnis causam
p̄stare ruini. Cum neglecta fuit modica
sc̄illa lucerne. Et certe talis ruina turpis
est. Sene. ad Lucil. Turpissima ē iactu
ra q̄ p̄ negligentiam fit. Sed q̄r̄ An ois
defect? Consideratiōis et generali ois igno
rantia vñlibil sp̄ aggrauer pctm. Dic r̄n
vt s̄. Et qua apparet q̄ multa est adhibē
da diligētia vt ea sc̄ian̄ et consideren̄ q̄ sūt
salutis necessaria; cuiusmodi sūt p̄cepra di
uina. Deut. vij. Erūt yba hec q̄ ego p̄ci
p̄ tibi hodie in corde tuo Denar. ea filijs
tuis et me. ea ser. i deo tē. Vnde quō ser
uer. Fac inuectivas et trāsgressores. Attē
dite; de his est reddēda rō in dei iudicio.
Q̄ q̄sterribile erit pctōrib̄ ad iudiciū vo
cari p̄ reddēda rōne de diuinis mandat̄.

In cui⁹ figura Exod. xix. 7. xx. In da
tione legis ceperūt audiri tonitrua et vo
ces et tuba terribilis tonas; et erat mōs to
rus terribilis ad onidendum aduentū dñi
venient̄ ad dationem legis. Qđ erat figu
ra terribilis aduentū dñi ad rōnem q̄r̄
dā de trāsgressionē legi. Dicet tūc cui⁹
bet reprobo et illud Osee. viij. Quia sciam
sc̄z mandator̄ repulisti; repellā te.

Pro scđo. art. Dicendū p̄ setō Nico
lae cui⁹ festum hac die occurrit anno
pli. dñis aduēt̄. Uel de h̄ dicas alia die
vt occurret. Dicendū ḡ q̄ b̄t̄s Nicola⁹
fuit exempt⁹ a somno pcti. Dicam⁹ ḡ de
b̄t̄ Nicolai luminosa p̄fectione. Scđo de
hui⁹ luminose p̄fectiōis gratioſa datiene.
In hoc sc̄mone dicendū de p̄mo. Ubi si
derāda ē lūnosa et p̄fectio laudabil. Lū
propter inchoationis celeritatē. Tum p̄
pter durationis longeuitatē. Tum p̄pter san
ctificatiōis integratē. s. km̄ oēs p̄tutes.
Uide ybi de hoc festo.

Feria tertia post dñicā secundā ad
uent⁹ post meridiem.

Hora est iam

Hora est. Nova lux orī visā ē. He
ster. viij. Hora ē surgēdī a so
mao qñ no. lux o. vi. ē. Qđ pōt exponi de
b̄t̄ Nicola. Et sunt ibi tria cōsideranda
vices sua luminosa. clēritas. luc̄ claritatis
nouitas. noua nouitatis utilitas. visa est.
sc̄z ad alioz utilitatē. De p̄mo Matt. v.
Ulos est. lux mudi. De scđo Matth. xj.
Nova creatura. De tertio Lu. xj. Sic lu
cerna fulgur̄ illuminabit te.

Hora est tē.

Pro p̄mo articulo. An ignorātia con
comiter oēm somniū pcti. Uel: an cū
luce sc̄ie possint esse pueri mores. Qđ sic.
Quia sup̄ illō psal. Forte viuōs deglutiſſ
sent nos. dicit Aug. Sic viuōs sorbenſ qui
sc̄iūt malū eē et tm̄ p̄sentiūt. Cōtra. Yo
luntas nō pōt velle nisi qđ est sibi ab itel
lectu p̄statū. Ite. iiij. eth. Dis mal⁹ igno
rans. igif. R̄ndet Aler. in. q̄. pte: q̄ fm̄
q̄ ignorātia est in actu speculatiōi nō est
necessē ignorātia sp̄ esse cū pctō. sic patet
in theoloḡ q̄ noticiā hñt faciendo p̄ nibi
lomin⁹ peccat. Sed bñ fm̄ q̄ ignorātia ē
in intellectu pratico: fm̄ quā aliq; cū pec
cat nō hñ electionē bon⁹ q̄ precedit expiē
tiam. Et hoc modo ois malus ignorās.
Hec Alex. Sco. aut̄ in. ij. dist. xxvi. de
clarat quā cū vera sc̄ia potest esse malicia
mōp̄: di. q̄ malicia excecat intellectū. s. p̄
iustine et positive. Prūatiue: q̄ aut̄ rit a
vera consideratiōe recta. Positive aut̄: q̄a
volūtas malū finē eligēs impat̄ intellectu
cōsiderare media necessaria ad cōseqndū
illū finem. De tali autē q̄ sc̄it et hñt facit
diḡt̄ Aug. sup̄ illud p̄i. Occupuit anima
mea. Precedit intellect̄: sequit̄ tard⁹ aut̄
nullus affect⁹. Hec ex Sco. **P**ro fūda
mento. Experiencia saḡ docet q̄ nō ex igno
rantia sed ex industria multi peccat. Ideo
Alan⁹ dī de plāctu nature. Hui⁹ exp̄cipi
tē passa ruina virtus sub vicio victa labo
rat: ytr̄ sp̄es exultat: ois laxant vicio fre
na furoz̄. Nox fraudis fidei nubilat asty.
Et Aristo. etiā oñdit q̄ cū sc̄ia pōt eē mo
rū prauitas di. viij. eth. Hinc tñnes qđē sci
ens agit praua. Cum ḡ q̄r̄ An ignorātia
tē. Dicim⁹. Et q̄ clude q̄ sc̄ian̄ fac

aduentus Herno . Fo.XIII.

bonū virū: imo si malus ē/ qnto plura scit mō culpa nō est sed pena. Aut est in nob̄ rāto corā deo peior et grauius puniendus. et a nob̄, et sic est culpa et pena. Ignorare Lu.xxi. Seru' scies voluntate dñi sui et nō facies: plagi vapulabit multe. Facinie/ itaqz dī culpa eatenqz q̄ q̄ scire tenet qd̄ ignorat. Preceptū aut̄ affirmatiuū n̄ ob ciuas. O q̄ graue iudicū sustinebunt ra/ les de qb̄ pōt exponi illud Job. v. Com̄ p̄bēdit dñs sapientes in astutia eoz: et con/ silia prauoz dissip. Figura talii fuerit egyptij: qui sicut h̄z Exo.x. Sole etiam lu/ cente erat in tenebris horribiliu adeo ut nec se mouerent a loco. Tenebre pfecto horribiles sunt tenebre culpe in qb̄ multi inuoluunt: Iz lucē scie pñtem habeat adeo ut nec se moueat a statu piculoso in q̄ sūt. Et de talib⁹ dīcō p̄test illud Ps. Q̄clos habent et nō videbūt.

Dīcō scđo die desctō Nicolao. s. de sue luminose pfectiois gloriā radiatioē tripli vīz radio sue lu. Glide alibi ybi d̄ sancto Nicola.

Feria.iiij. post scđam dñicam aduent.

Hora est iam b̄z. Dico em̄ iesum ch̄m mis/ tristū fuisse circuclis ppter veritate dei ad firmadas pmissioes pa/ triū: gētes aut̄ sup̄ misēdia honorare deū. Rho. xv. Hora est z̄c. vt consideremus dei misēdiā ad nos. Dico em̄ inq̄t apl's ie/ sum ch̄m z̄c. Ubi sit tria p̄lerāda apo/ stolice informatiois snia. Dico em̄ iudice vocatiois iusticia iesum ch̄m mis̄trū fu/isse z̄c. Paganice vocatiois misēdia: gen/ tes aut̄ sup̄ misēdia z̄c. De p̄mo Rho. xij Dico em̄ p̄ grāz q̄ data ē mihi oīb̄ q̄ sunt inf̄ vos. De scđo Mat. xv. Nō sū missus nisi ad ones q̄ pierat dom̄ isrl. De scđo Ps. Laudate dñm om̄es gentes z̄c. vsqz om̄nes populi. Hora est iam z̄c.

Pro p̄mo. An̄ min̄ ignoratiē sit ali/ q̄i somn̄ p̄t. Nō. q̄ si ignoran/ tia sit p̄t: ignorare est peccare. sed de vi/ ro ignorare ver̄ est dicere q̄ in oī instan/ ti ignorat. q̄ in oī instanti peccat. Cōtra. j. Lōz. xiiij. Ignorās ignorabif. sed null⁹ ignorabif nisi p̄ culpa. R̄ndet Bon̄. in. q. di. xxi. Ignoratiā q̄ ē p̄uatio cogni/ tionis ad salutē necessarie pot̄ ee duplicit. Aut ita q̄ est in nob̄: sed non a nob̄. et hoc

mō culpa nō est sed pena. Aut est in nob̄ rāto corā deo peior et grauius puniendus. et a nob̄, et sic est culpa et pena. Ignorare itaqz dī culpa eatenqz q̄ q̄ scire tenet qd̄ ignorat. Preceptū aut̄ affirmatiuū n̄ ob ciuas. Hec Bon̄. Dro fundamēto Ignorā/ tia sepī est p̄itupabil. Un̄ Horac̄ in epi/ stolis arguit eū q̄ citi⁹ dicit inutilia q̄ vti/ lia: imo vtilia ignorat: dī. Dicit h̄o citius meminitq̄ libet⁹ aliud qd̄ q̄s deridet q̄ qd̄ pb̄at et venerat. cum tñ Señ. dicit ad Lucil. Nemo b̄c̄ vivere pōt nec tolerabit q̄dam sine sapie studio. Ex q̄ patet q̄ vi/ turabile est ignorare q̄ ad vera sapiaz ne/ cessaria sūt. Querit q̄ An̄ ignoratiā z̄c. aliqui sit p̄t̄m. Dic tñ. Et p̄clude q̄ mltū cauendū est ne sim̄ cā ignorantiē q̄ priuat sciā eo p̄ q̄ ad salutē n̄ram necessaria sūt. Talis aut̄ ignorantia derrudit in ifernu. vñ Sap. v. Semētes dānatī dicunt: viam dñi ignorām⁹. O z̄c. Fac inuertiuā q̄ eos q̄ dei precepta et alia saluti necessaria igrat. et q̄ eos q̄n̄ p̄siderat finē z̄c. Tales pfecto q̄ lucē p̄tenut p̄scie p̄uabim̄ lūne glīce, excludendo eos a cōsortio btō eis dicit illud Matt. xxv. Nescio vos.

Figura.ij. Reg. v. in puerbio dī. Ec̄ et claudus nō intrabūt i tēplū. Tales p/ fecero ceci sunt p̄p̄l ignorantiā: et claudi p̄/ pter impotentia: que tñ est ex defectu bone volūtatis. Ideo etiā dī Esa. v. Propterea captiu⁹ duc⁹ est populus me⁹: q̄ non ha/ dit scientiam.

Pro scđo. Supra in p̄o aduent⁹ he/ bdomada dixim⁹ de aduentu in mē/ tem. et occasiōe euāgeliū dñsce pcedent⁹ dī/ crū est aliqd̄ de aduentu in iudicū. Nunc dicendū de aduentu in carnē. Ex cui⁹ cōsideratione in nob̄ debet esse stimulatio, fer/ uentis amoris q̄ est vna de trib⁹ canis su/ peri⁹ assignatis q̄ sunt excitatiue a somno.

Et circa hunc aduentū in carnē tria sūt cō/ sideranda. Primū est aduentus opor⁹. Considerāda tūnitas Līrca quā tria sūt declarāda. Aduentus oportunitas.

Gleniendi causalitas. Gleniendi benignitas.

Primū p̄tra iudeos ipm̄ iam venisse. Secundū rōnabilis aliqd̄ distulisse.

Tertiū non vsq; ad mudi finem expectav/